

Kikötői kalózok

Aznap csüggedten lógtak a Pöttyös hajó vitorlái. Sehol egy szellő, egy fuvallat, de még csak egy leheletnyi sem. De nem csak már aznap, hanem egy álló hete így volt. A légénység is lógó orral ücsörgött a fedélzeten, ki egy ládán, ki egy hordón.

– Ekkora szélcsendet még nem jegyeztek fel a krónikákban. Mozdulni sem tudunk – morgolódtott Pöttyös Kapitány, és halkán hozzátette: – Pedig nemsokára munkába állnak a kikötői kalózok.

Ijedten pattantak fel a többiek:

– Miféle kalózok?! Lemaradtunk valamiről? – tudakolták, de Nyurga, aki egyenesen felszaladt az árbockosárba, fentről jelentette:

– Minden irányban üres a látóhatár.

– Ugyan már, az egy színdarab – nyugtatta őket a kapitány. – Meglepetésnek szántam. Egy sirálytól hallottam, hogy a kikötőben, ahova tartunk, ezt adják elő a színházban. De ha nincs szél, nem fogjuk látni.

– Akkor miért nem vesszük elő az evezőket? – vetette fel Panka, a többiek pedig nyomban lázas keresésbe kezdtek.

Kutakodtak mindenütt. Benéztek a láda alá, a hordó mögé, szaladtak a fedélközbe, kihúzták a fiókot, kinyitották a szekrényt, felhajtották a takaróponyvákat, bekukkantottak minden zugba, sarokba, de sehol egy fia evezőt nem találtak, csak a kis csónakban, de az a Pöttyös Hajóhoz nem elég. Le sem ér a vízig.

– Miért nincs itt evező? – bosszankodott Melák, amikor a társaság lihegve, kifáradva újra összegyűlt a fedélzeten.

– Mert ez egy vitorlás, és nem egy evezős hajó! – jegyezte meg Pöttyös Kapitány, aki valamit rejtgetett.

– De hiszen te is elszaladtál evezőt keresni!

– szegezték neki a többiek.

– Na de én nem evezőért mentem – ingatta a fejét a kapitány, majd huncut mosollyal előhúzott a háta mögül egy piros korongot.

– Na tessék! Mire megyünk egy piros pöttyel? – fanyalgott Tücsi.

– De hát ez nem egy pötty! Nem emlékeztek rá?! Ezt a frízbit a forgószeletől kaptuk – mondta Pöttyös kapitány, és a többieknek is kezdett derengeni a

megoldás. Egymás szavába vágva idézték fel a történeteket.

– Már emlékszem, Panka még nem is volt velünk... – kezdte Nyurga.

– ... amikor elkaptuk a forgószél grabancát... - folytatta Melák.

– ... és azt ígérte, bármikor segít – tette hozzá Tücsi.

– csak magasra fel kell dobnunk a korongot – bólintott Pöttyös Kapitány.

– Akkor ne késlekedjünk! – sürgette meg őket Panka, aki nagyon kíváncsi volt az előadásra.

Pöttyös kapitány intett Meláknak, és kezébe adta a frízbit.

– Te vagy a legerősebb, te tudod a legmagasabbra hajítani.

És ez így is volt. Melák nagy lendületet vett, és úgy felhajította a piros korongot, hogy az el is tűnt a szemük elől. Kiszáratva újra meglátták, ahogyan széleseben közelít. Hozta magával vissza a forgószél.

– Szervusztok, Pöttyös Legénysége! – súgta már messziről. – Miben segíthetek?

Elmesélték neki, mióta vesztegelnek egy helyben, pedig mennyire szeretnének eljutni a kikötőbe. Barátjuk, a forgószél eleinte magyarázkodott egy kicsit, hogy néha a szeleknek is kijár egy kis pihenő, de aztán így szólt:

– Kapaszkodjatok!

Megvárta, míg mindenki jól megmarkolja a kötélzetet, korlátot, aztán jól teleszívta magát a sós tengeri levegővel, és sorban egyenként, hatalmasra dagasztotta a vitorlákat. A Pöttyös Hajó hirtelen meglódult, és szinte repült a célja felé, de így is épphogy csak odaértek a kezdésre. Alighogy letették feneküket a nézőtéren, már fel is gördült a függöny. Izgatottan figyeltek, de nem egészen az történt a színpadon, amire számítottak.

A történet egy zátonyokkal teli kikötőben játszódott, ahol egy helybéli fiú és egy lány a hajóknak segítettek kikerülni a víz alatti sziklákat, és biztonságban kikötni. Sokat énekeltek, táncoltak, végül egymásba szerettek és megházasodtak.

– Mi volt ez?! Sehol egy kalóz!! – méltatlankodtak a Pöttyös hajó matrózai az előadás után.

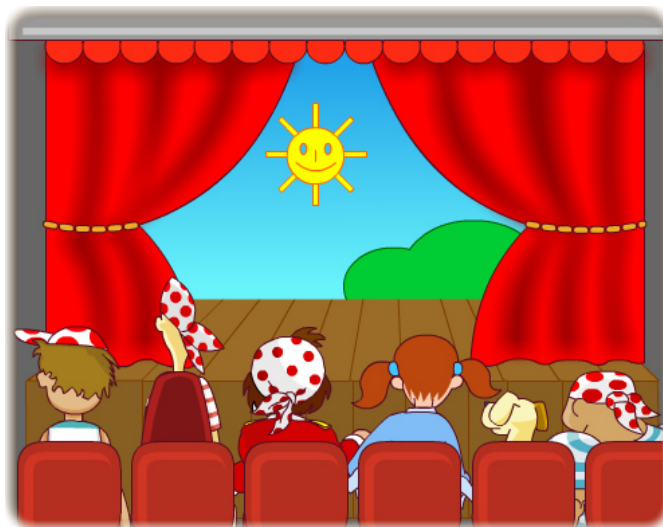
– Ha újra látom, majd jól megkérdem attól a sirálytól, miről zagyvált nekem – morgolódtott még Pöttyös Kapitány is.

Egyedül Panka volt jókedvű. Neki nagyon is tetszett a darab. Meg is állt, hogy a plakátról elolvassa, hogy hívják a színészeket, és hirtelen nagy kacagásban tört ki.

– Attól tartok, az a sirály nem tud igazán jól olvasni...

A plakáton ugyanis az szerepelt nagy betűkkel: „Kikötői kalauzok, romantikus zenés játék két részben”.

Kalózokról szó sem esett.

VÉGE